

Kære Frederiksberg Kommune

Forslaget til lokalplan 236 bør efter min opfattelse præciseres og justeres, så reguleringen af tagvinduer og kviste i højere grad tager udgangspunkt i den faktiske byggeskik i kvarteret og ikke i en ny, mere smag præget begrænsning. Lokalplanforslaget begrundede de bevarende bestemmelser med hensyn til kulturmiljøet, områdets historiske lag og ønsket om at bevare væsentlige, karakteristiske hovedtræk. Samtidig fremhæver forslaget selv, at det er en kvalitet, at bebyggelsen i området illustrerer en variation af forskellige tidsperioder byggeskik, og at der også kan være senere tilføjelser, som opleves som en del af bygningens kulturhistorie.

På den baggrund forekommer det problematisk, hvis reguleringen af tagfladen i praksis kommer til at hvile på en generel præference for ubrudte tagflader frem for en konkret historisk vurdering af den enkelte hustype. I kommuneplanen er udgangspunktet, at der mod havesiden kan opsættes tagvinduer og kviste under hensyntagen til områdets arkitektur og omgivelser i øvrigt. Det er således en konkret arkitektonisk vurdering, ikke et generelt forbudsprincip.

Lokalplanforslagets stilblade anfører flere steder, at kviste og tagvinduer skal være små, diskrete og ikke bryde tagryggen, og at store ovenlys eller dominerende taggennembrydninger virker forstyrrende. Det kan være rimeligt som udgangspunkt i mange tilfælde. Men når det på borgermødet samtidig er blevet tilkendegivet, at formålet blandt andet er at undgå vinduer højt oppe ved tagryggen, bør kommunen forholde sig til, at sådanne løsninger i en del tilfælde netop findes på oprindelige huse i området eller ligger i naturlig forlængelse af den historiske variation, som lokalplanen ellers siger, at den vil værne om.

Det gælder især, fordi lokalplanforslaget selv beskriver, at kvarteret er udviklet over lang tid, rummer flere forskellige stilperioder, og at husene i dag netop kendetegnes ved aldersmæssig og arkitektonisk variation. En regel eller praksis, der i realiteten udelukker bestemte vinduesplaceringer alene, fordi de ikke passer til en nutidig kommunal præference for et roligt tag udtryk, vil derfor være vanskelig at forene med lokalplanens eget bevaringsfaglige udgangspunkt.

Jeg vil derfor opfordre Frederiksberg Kommune til at præcisere, at vurderingen af tagvinduer, kviste og andre mindre taggennembrydninger skal bero på en konkret vurdering af den enkelte bygnings dokumenterede eller sandsynlige oprindelige arkitektur og områdets faktiske historiske byggeskik. Hvis en løsning kan påvises at være historisk forankret i området eller harmonerer med den relevante hustype, bør den ikke afvises med henvisning til en generel forestilling om, at tagflader altid bør være ubrudte eller uden vinduer tæt ved kip.

Et muligt tillæg kunne være:

“Ved vurdering af tagvinduer, kviste og øvrige taggennembrydninger skal der lægges vægt på den enkelte bygnings oprindelige eller historisk dokumenterede udformning samt den byggeskik, der har været karakteristisk for den pågældende hustype og periode i området.

"Lokalplanen skal ikke administreres således, at historisk forekommende løsninger udelukkes alene af æstetiske eller generelle hensyn til et ubrudt tagudtryk."

Den formulering ville efter min opfattelse bringe lokalplanen tættere på sit eget erklærede bevarings formål: at beskytte historiske kvaliteter, ikke at indføre nye arkitektoniske smagsdomme.

Med venlig hilsen

Chris & Nicole Benjaminsen
Kongens Tværvej 10